

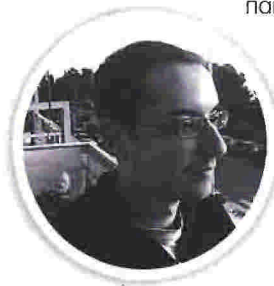
ΑΡΗΣ ΔΗΜΟΚΙΔΗΣ

«Η παράξενη χρονομηχανή», εκδόσεις Μεταίχμιο

1. Γράφω βιβλία για παιδιά, επειδή βαθιά μέσα μου θέλω να ξαναγίνω κι εγώ παιδί. Και αυτά μου δίνουν την ευκαιρία να λύνω λογαριασμούς της παιδικής μου ηλικίας, να επιστρέφω σ' αυτήν και να ζω με τη φαντασία μου τις περιπέτειες που ζούσα και τότε και να νιώθω πως είμαι οι ήρωές μου και πετάω ή έχω μαγικές δυνάμεις ή ταξιδεύω σε όλο τον πλανήτη τόσο εύκολα και όμορφα όσο αυτοί. Α, και να λύνω και μυστήρια.

2. Να μην υποτιμά τους μικρούς αναγνώστες, να μην κάνει εκπτώσεις μόνο και μόνο, για να είναι μπεμπέ, να έχει ενδιαφέρον και σύγχρονη γλώσσα και μερικές φορές να τους δίνει ιδέες και να λύνει προβλήματα αλλά με τρόπο έμμεσο και καθόλου διδακτικό.

3. Δε χρειάζεται να αυτολογοκρίνομαι, αφού, όταν γράφω μια παιδική ιστορία, νιώθω ότι γίνομαι και πάλι παιδί, οπότε σκέφτομαι κάπως παιδικά. Ό,τι μου βγαίνει είναι όλα όσα θα ταίριαζε να τα ζήσουν παιδιά. Το μόνο που προσέχω μερικές φορές είναι η γλώσσα. Μου βγαίνει αυθόρμητα, ανάλογα με την ηλικία για την οποία γράφω, να υιοθετώ την περσόνα του ήρωα που νιώθω ότι είμαι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΗΤΣΙΑΛΗ

«Η νύχτα των πυγολαμπίδων», εκδόσεις Πατάκη

1. Γράφοντας ιστορίες για παιδιά, μπορώ να βλέπω τον κόσμο με το δικό τους τρόπο. Να κάνω τα ζώα και τα φυτά να μιλούν, να ζωντανεύω τ' άψυχα και να τους δίνω μια θέση στη ζωή και την αλήθεια. Μπορώ να μιλάω με απλό και ουσιαστικό τρόπο για τα πιο σημαντικά ζητήματα, όχι από την πλευρά της λογικής και της σκοπιμότητας αλλά της ανάγκης και της επιθυμίας. Τέλος, μπορώ με το ραβδάκι της καλής νεράιδας να κάνω τ' ανέφικτα εφικτά, ανατρέποντας τα δεδομένα, κάνοντας τα όνειρα πραγματικότητα.

2. Όλοι οι «σεφ» της παιδικής λογοτεχνίας, όπως κι εκείνοι της κουζίνας φαντάζομαι, χρησιμοποιούν τα ίδια λίγο πολύ υλικά. Το πετυχημένο τελικό αποτέλεσμα εξαρτάται περισσότερο από τον τρόπο που αυτά τα υλικά θα συνδυαστούν και από την έμπνευση, την άποψη και την ικανότητα του δημιουργού.

3. Μια ιστορία για παιδιά πρέπει να έχει ουσία, ενδιαφέρον και δύναμη. Πρέπει ν' απευθύνεται στους μικρούς αναγνώστες, σεβόμενη τη σκέψη και τα συναισθήματά τους, γιατί τα παιδιά έχουν πολύ περισσότερες δυνατότητες πρόσληψης και κατανόησης απ' όσες συνήθως νομίζουμε. Πρέπει τέλος ν' αξιοποιεί τον ποιητικό λόγο που είναι το κατεξοχόν εργαλείο της φαντασίας και της υπέρβασης του υπάρχοντος.

